

Kaplička

Autor: Monika Lukešová

Byl poslední listopadový den, za okny padal první sníh, jenž všem připomněl, že se blíží čas Vánoc. V domě Arnošta však zavládla ponurá atmosféra a všude byl cítit smutek. Dnes se nadobro rozloučili s milovanou babičkou, kterou Arnošt tolik miloval. Jako by se najednou vytratilo i kouzlo svátků, na něž se všichni tolik těšili. Vzpomínky na ni bodaly do duše a připomínaly dny, kdy všichni společně zdobili stromeček, pekli cukroví a zpívali vánoční koledy. Malý Arnošt se podíval z okna a místo veselého úsměvu začal plakat. Už nikdy nebudou Vánoce jako dřív!

Dny ubíhaly a blížil se Štědrý den. Venku mrzlo a bylo pod mrakem. Arnošt seděl u okna a myslel na to, jak vždycky s babičkou chodívali k její oblíbené kapličce za městem a zapalovali svíčku pro ty, co s nimi nemohli trávit svátky. To je ono! Arnošt popadl šálu, péřovou bundu a vyběhl ven. Běžel jako o závod. Ledový vzduch ani mírné mrholení ho nezastavily. Byl to snad okamžik, kdy se ocitl před kapličkou, kam chodívala jeho babička. Cítil, že je tu správně. Vzal svíčku a zapálil ji. Když

ji pokládal na okraj prahu, ucítil na zádech podivný chlad. Začalo sněžit. Byl si naprosto jistý, že je tu babička s ním. Poprvé po dlouhé době pocítil vlnu radosti, až se mu rozbušilo srdce. Je tu! Oslaví Vánoce s námi!

Večer, když seděl u stromečku, začal rozbalovat dárky. Věděl však jedno – ten největší dárek, který letos dostal, už přece dávno má. Babička je tu s ním. I když ji ostatní nevidí, je tu stále se všemi.

Poslední prosincový den se cítil hodně unavený. Tolik se toho tento rok stalo! V dále slyšel ještě tlumený zvuk vánočních koled, když ho najednou přemohl spánek. Ocítl se na zcela neznámém místě a před ním stála jeho babička. Udiveně se zeptal: „Babi, kde to jsme?“ Babička se na něj usmála a odpověděla: „Arnošte, když máš někoho velmi rád a máš ho v srdci, tak tu bude vždycky s tebou – a je jedno, jestli je stovky kilometrů daleko, nebo už není mezi námi. Děkuji za Vánoce a za to, že jsme mohli být spolu.“

Arnošta probudil rachot petard a ohňostroje. Je tu Silvestr! Vyběhl na terasu a zakřičel z plných plic: „Šťastný nový rok, babi!“